

การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่าย
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
DEVELOPMENT OF THE PARTICIPATORY STUDENT CARE SYSTEM MANAGEMENT MODEL
FOR SCHOOL NETWORKS UNDER THE PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA SARABURI OFFICE 1

วิภา สายรัตน์

Vipha Sairat

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA SARABURI OFFICE 1

E-mail: Ohmm254509@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมจากเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยศึกษาแนวคิดการพัฒนารูปแบบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเครือข่ายสถานศึกษาเป็นกรอบการวิจัย แหล่งข้อมูลในการวิจัยคือเอกสารที่เกี่ยวข้อง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ที่เลือกมาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด คือ 1) แบบบันทึก 2) แบบประเมินร่างรูปแบบ 3) แบบประเมินร่างคู่มือการใช้รูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบหลัก 6 ประการ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการดำเนินงาน 5) การวัดประเมินผล 6) เงื่อนไขความสำเร็จ โดยผลการสร้างรูปแบบการบริหารอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้คือสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาอื่นๆ ได้ และการพัฒนารูปแบบที่มีประสิทธิภาพจะช่วยส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน , เครือข่ายสถานศึกษา , สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

*Received March 24, 2025; Revised June 26, 2025; Accepted July 4, 2025

Abstract

This research article aims to develop a participatory student care management model involving the network of educational institutions under the Saraburi Primary Education Service Area Office 1. The study focuses on the concept of developing a student care management model and the educational institution network as the research framework. The sources of data for the study are related documents, and the informants consist of nine experts selected through purposive sampling. The research instruments used are as follows: 1) a recording form, 2) a draft model evaluation form, and 3) a draft manual evaluation form. The data were analyzed using means, standard deviations, and content analysis. The findings show that the developed management model consists of six main components: 1) the principles of the model, 2) the objectives of the model, 3) the content of the model, 4) the implementation process, 5) the assessment and evaluation, and 6) the success conditions. The results of the model development were found to be at the highest level. The knowledge gained from this research can serve as a guideline for developing student care systems in other educational institutions. Additionally, the development of an efficient model will help enhance and improve students' quality of life.

Keywords: Student Care System Management Model , School Networks ,
Saraburi Primary Educational Service Area Office 1

บทนำ

ในปัจจุบัน สังคมเผชิญการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่และค่านิยมของผู้คน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเปลี่ยนไป สังคมกลายเป็นสังคมแข่งขันและเห็นแก่ตัว ทำให้เกิดความวิตกกังวล เครียด และทุกข์ใจมากขึ้น การดูแลช่วยเหลือกันผ่านการรับฟังและให้กำลังใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ Office of the Education Council (2015) เครือข่ายโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการองค์กรและเครือข่ายสถานศึกษา โดยมีการใช้ความร่วมมือในการบริหารจัดการ การเรียนการสอน และการใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียน แต่ในบางเครือข่ายยังประสบปัญหาในการปฏิบัติตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ Sompidnapa et al. (2022) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีขั้นตอนชัดเจน เช่น การรู้จักนักเรียน การคัดกรอง การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อ นักเรียนทุกคนต้องได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและเหมาะสม เพื่อให้พวกเขาเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และปลอดภัยในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว Office of the Education Council (2019) จากศึกษาได้ข้อค้นพบคือ การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบมีส่วนร่วมจากเครือข่ายสถานศึกษามีผลกระทบที่ดีต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการสนับสนุนด้านการศึกษา การมีส่วนร่วมจากบุคคลภายในและภายนอกโรงเรียนสามารถช่วยเสริมสร้างความร่วมมือในการดูแลนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และระบบการดูแลช่วยเหลือสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น โดยมีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะชีวิต และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอย่างตรงจุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสุมิตร เพลุลอย (2566) การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง

พบว่า รูปแบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลายทั้งกิจกรรมในรูปแบบ On-line และรูปแบบ on-site จะเป็นการสร้างระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน โดยให้การช่วยเหลือนักเรียนอย่างรอบด้าน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีบทบาทสำคัญในการกำกับ ดูแล และพัฒนาสถานศึกษาระดับประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดสระบุรี เขต 1 ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนที่มีความหลากหลาย ทั้งในเขตเมืองที่มีทรัพยากรดี และในเขตชนบทที่ขาดแคลนบุคลากรและงบประมาณ การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องคำนึงถึงปัจจัยทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้การช่วยเหลือมีความเหมาะสมและทั่วถึง หน้าที่หลักคือการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาและสวัสดิภาพของนักเรียน โดยมุ่งให้ทุกคนได้รับการดูแลในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สำนักงานฯ ยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและสนับสนุนโรงเรียนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมบูรณาการความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายเพื่อให้การช่วยเหลือครอบคลุมทุกมิติ จากรายงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 (2566) พบว่า การดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แต่ยังพบปัญหาในหลายด้าน เช่น ในด้านเศรษฐกิจและครอบครัว สูงถึง 42% สารเสพติด 15.9% อารมณ์ 12.3% ภาระงานของครูและจำนวนบุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและอัตราการขาดเรียนเพิ่มขึ้นในกลุ่มเสี่ยง งานวิจัยของสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สพฐ. (2565) พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการดำเนินงานตามระบบ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียน การคัดกรอง การส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน และการช่วยเหลือแก้ไข แต่การดำเนินงานยังขาดความต่อเนื่องโดยเฉพาะขั้นการติดตาม ประเมินผลและบุคลากรเฉพาะด้าน การพัฒนารูปแบบในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ (Model Development Theory) เป็นกรอบในการออกแบบ ซึ่งประกอบด้วยขั้นการวิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนา ใช้งาน และประเมินผล เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเป็นระบบ ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1 นอกจากนี้ เพื่อให้การดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดประสิทธิภาพและความยั่งยืน ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวคิดเรื่อง การมีส่วนร่วมของเครือข่าย (Collaborative Network Participation) ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญที่เน้นการประสานความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภายนอก และองค์กรท้องถิ่น เพื่อร่วมกันวางแผน ดำเนินการ ติดตาม และประเมินผล

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 จึงทำการวิจัยพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมจากเครือข่ายสถานศึกษา เพื่อเป็นกรอบแนวทางการทำงานและเพิ่มโอกาสความเสมอภาคทางการศึกษา โดยมุ่งพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือให้มีคุณภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียน "เรียนดี มีความสุข" อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

การทบทวนวรรณกรรม

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วม

"รูปแบบ" หมายถึงโครงสร้างหรือแบบจำลองที่อธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เข้าใจและจัดการปรากฏการณ์ได้อย่างมีระบบ (Tinapa, 2022; Lati & Thummatasananon, 2021;

Keeves, 1997; Gluck, 2004) โดยรูปแบบถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการออกแบบและพัฒนากระบวนการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ และรูปแบบเป็นแนวคิดที่มีความหมายหลากหลาย ขึ้นอยู่กับมุมมองที่ใช้ในการศึกษาและการประยุกต์ใช้ในแต่ละด้าน โดยในแง่มุมมองทางทฤษฎี รูปแบบหมายถึงแบบจำลองหรือโครงสร้างที่แสดงถึงองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของปรากฏการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ซึ่งถูกพัฒนาและศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถอธิบายและเข้าใจปรากฏการณ์ได้ง่ายขึ้น Tiangpak (2022) ได้กล่าวถึงรูปแบบว่าเป็นการสร้างแบบจำลองภาพขององค์ประกอบสำคัญที่มีความสัมพันธ์ในเชิงทฤษฎีและหลักการ ซึ่งได้รับการทดสอบและยอมรับว่าเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ Lati and Thummatasananon. (2021) ได้ระบุว่า รูปแบบเป็นแบบจำลองที่แสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ผ่านการศึกษาและพัฒนา เพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้สื่อหรือเครื่องมือที่ช่วยให้เข้าใจได้ง่ายและถูกต้อง รวมทั้งสามารถวัดและเปรียบเทียบได้ ส่วน Keeves (1997) ได้อธิบายว่าองค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วยส่วนนำที่ประกอบด้วยสภาพแวดล้อม หลักการ แนวคิด และการรวบรวมปัญหา ซึ่งนำไปสู่การทำนายและการทดสอบ รวมถึงการจัดร่างโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationship) และการนำไปทดลองเพื่อปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงาน Gluck (2004) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบที่ประกอบด้วยสองส่วนหลัก คือ สถาบันที่มีบทบาทและความคาดหวัง ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลในสถาบัน และบุคคลที่มีบุคลิกภาพและความต้องการส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์การ สรุปคือรูปแบบเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการออกแบบกระบวนการและการบริหารที่ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดทฤษฎีการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่สำคัญในการสนับสนุนการพัฒนานักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นคนดี โดยการดำเนินงานนี้ต้องการการมีส่วนร่วมจากบุคลากรหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา Puntuwat et al. (2022) ได้ให้ความหมายของระบบนี้ว่าเป็นการดำเนินงานของสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนบนพื้นฐานของการเป็นคนดี โดยมีบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 5 ฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว เครือข่ายผู้ปกครอง และนักเรียน ซึ่งจะมีการดำเนินงานตาม 5 ขั้นตอน คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้การดูแลนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ Kobkaew and Meesuk (2018) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนและวิธีการที่ชัดเจน พร้อมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงาน โดยครูที่ปรึกษาจะเป็นบุคลากรหลักในการดูแลนักเรียน และมีการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในสถานศึกษาและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานมีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ โดยได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการอย่างเต็มที่ สรุปคือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่ครอบคลุมและต้องมีการประสานความร่วมมือจากหลายฝ่ายเพื่อให้การดูแลมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของเครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีทั้งจากมุมมองของ Premasuk et al. (2024) และ Kwanmook and Kornpuang. (2017) ที่มีการนำเสนอองค์ประกอบหลักที่คล้ายกันแต่แตกต่างกันในรายละเอียด Inta and Teanprapakun. (2023) กล่าวถึง 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การวางแผนและการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมีส่วนร่วมของชุมชน 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ 3) การตรวจสอบระบบดูแล

ช่วยเหลือ และ 4) การปรับปรุงการบริหารจัดการในระบบดังกล่าว Maneewat. (2024) ได้กล่าวถึง 5 องค์ประกอบที่รวมถึงการร่วมวางแผน การประสานความร่วมมือ การปฏิบัติงานร่วมกัน การร่วมรับผลประโยชน์ และการร่วมติดตามและประเมินผล ซึ่งทั้งหมดนี้มีเป้าหมายเพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาและปรับปรุงการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล การมีส่วนร่วมของเครือข่ายต่างๆ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการดำเนินงานดังกล่าว สรุปคือความร่วมมือจากเครือข่ายต่างๆ ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3.เครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีการบริหารจัดการสถานศึกษาจำนวน 116 โรงเรียนใน 8 อำเภอ โดยจัดโครงสร้างเป็น 13 กลุ่มโรงเรียนตามหลักการกระจายอำนาจและการใช้กลุ่มโรงเรียนเป็นฐานในการบริหารจัดการ การจัดกลุ่มมีความสมดุลระหว่างกลุ่มขนาดใหญ่ 7 กลุ่ม (10-12 โรงเรียน) กลุ่มขนาดกลาง 5 กลุ่ม (6-9 โรงเรียน) และกลุ่มขนาดเล็ก 1 กลุ่ม (3 โรงเรียน) ซึ่งสะท้อนการวางแผนที่คำนึงถึงบริบทพื้นที่และประสิทธิภาพการบริหาร โครงสร้างเครือข่ายดังกล่าวส่งเสริมการแบ่งปันทรัพยากร การนิเทศการศึกษาแบบบูรณาการ และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เป็นแนวทางการบริหารการศึกษาที่สอดคล้องกับหลักการบริหารการศึกษาสมัยใหม่และเหมาะสมกับลักษณะภูมิศาสตร์และสังคมของจังหวัดสระบุรี

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มี 4 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนย่อยที่ 1.1 ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ โดยการวิเคราะห์เอกสาร แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับรูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกองค์ประกอบของรูปแบบเป็นเครื่องมือเพื่อรวบรวม วิเคราะห์และใช้ในการกำหนดกรอบของรูปแบบ โดยมีหัวข้อข้อข้ององค์ประกอบ คำอธิบาย แหล่งที่มา ความสัมพันธ์และแนวทางการใช้งาน ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยประเด็นการบันทึกทุกประเด็นใช้ได้ มีค่า IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดการสร้างรูปแบบ แล้วทำการบันทึกลงในแบบบันทึกตามประเด็นที่กำหนดไว้ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนย่อยที่ 1.2 การศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบ โดยการวิเคราะห์เอกสาร แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับรูปแบบ และแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนารูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกแนวทางการพัฒนาพัฒนารูปแบบ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยประเด็นการบันทึกใช้ได้ ทุกประเด็น มีค่า IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแนวทาง การแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับรูปแบบ และแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา แล้วทำการบันทึกลงในแบบบันทึกตามประเด็นที่กำหนดไว้ และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนย่อยที่ 1.3 การศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบ โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านงานวิจัยมีประสบการณ์ในการทำงานด้านพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่น้อยกว่า 10 ปี ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาพัฒนารูปแบบ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยประเด็นการบันทึกใช้ได้ทุกประเด็น มีค่า IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ประสานผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อกำหนดนัดหมายวันเวลาในการสนทนากลุ่มในประเด็นสภาพปัจจุบัน ความต้องการ บทบาทของเครือข่าย และข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งดำเนินการตามกำหนดการและบันทึกลงในแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนย่อยที่ 1.4 การสรุปผลการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบ โดยผู้วิจัย แล่งข้อมูล ได้แก่ ผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 ขั้นที่ 1.1 ขั้นที่ 1.2 ขั้นที่ 1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกสรุปผลการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยประเด็นการบันทึกใช้ได้ทุกประเด็น ทุกประเด็น มีค่า IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยสรุปผลการสนทนากลุ่มในขั้นที่ 1.3 ลงในแบบบันทึก วิเคราะห์ข้อมูล โดย การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มี 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนย่อยที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 การยกร่างรูปแบบ โดยผู้วิจัย แล่งข้อมูล ได้แก่ ผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกยกร่างรูปแบบ (semi-structured) ประกอบด้วยประเด็น ชื่อรูปแบบ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดหรือทฤษฎีที่ใช้ องค์ประกอบ ขั้นตอน ผลที่คาดว่าจะได้รับและข้อเสนอแนะ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยประเด็น การบันทึกใช้ได้ทุกประเด็น มีค่า IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยยกร่างรูปแบบลงในแบบบันทึกยกร่างรูปแบบ และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

2.1.2 การยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบ แล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยประเด็นการบันทึกใช้ได้ทุกประเด็น มีค่า IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบลงในแบบบันทึกยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบ และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนย่อยที่ 2.2 การตรวจสอบร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 การตรวจสอบร่างรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่ม กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน มีความเชี่ยวชาญด้านงานวิจัย มีประสบการณ์ในการทำงานด้านพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่น้อยกว่า 10 ปี ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับร่างรูปแบบ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยประเด็นการบันทึกใช้ได้

ทุกประเด็น IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ประสานผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อกำหนดนัดหมายวันเวลาในการสนทนากลุ่ม พร้อมทั้งดำเนินการตามกำหนดการและบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการตรวจสอบร่างรูปแบบ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

2.2.2 ประเมินร่างรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับการสนทนากลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยรายการประเมินทุกรายการใช้ได้ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ประสานผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อกำหนดนัดหมายวันเวลาในการสนทนากลุ่ม พร้อมทั้งดำเนินการตามกำหนดการและบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการประเมินร่างคู่มือการใช้รูปแบบ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2.3 การตรวจสอบร่างคู่มือการใช้รูปแบบ โดยการสนทนากลุ่ม กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยประเด็นการบันทึกใช้ได้ทุกประเด็น มีค่า IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ประสานผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อกำหนดนัดหมายวันเวลาในการจัดสนทนากลุ่ม พร้อมทั้งดำเนินการตามกำหนดการและบันทึกการสนทนากลุ่ม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

2.2.4 ประเมินร่างคู่มือการใช้รูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับการสนทนากลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยรายการประเมินทุกรายการใช้ได้ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ประสานผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อกำหนดนัดหมายวันเวลาในการประเมินร่างคู่มือการใช้รูปแบบ พร้อมทั้งดำเนินการตามกำหนดการและประเมินร่างคู่มือการใช้รูปแบบ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนย่อที่ 2.3 การปรับปรุงรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบที่ผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผลการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิในตอนที่ 2 ขั้นตอน 2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการปรับปรุงรูปแบบ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยประเด็นการบันทึกใช้ได้ทุกประเด็น มีค่า IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัย ได้ปรับปรุงรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ พร้อมบันทึกการปรับปรุงรูปแบบ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่การวิเคราะห์เนื้อหา

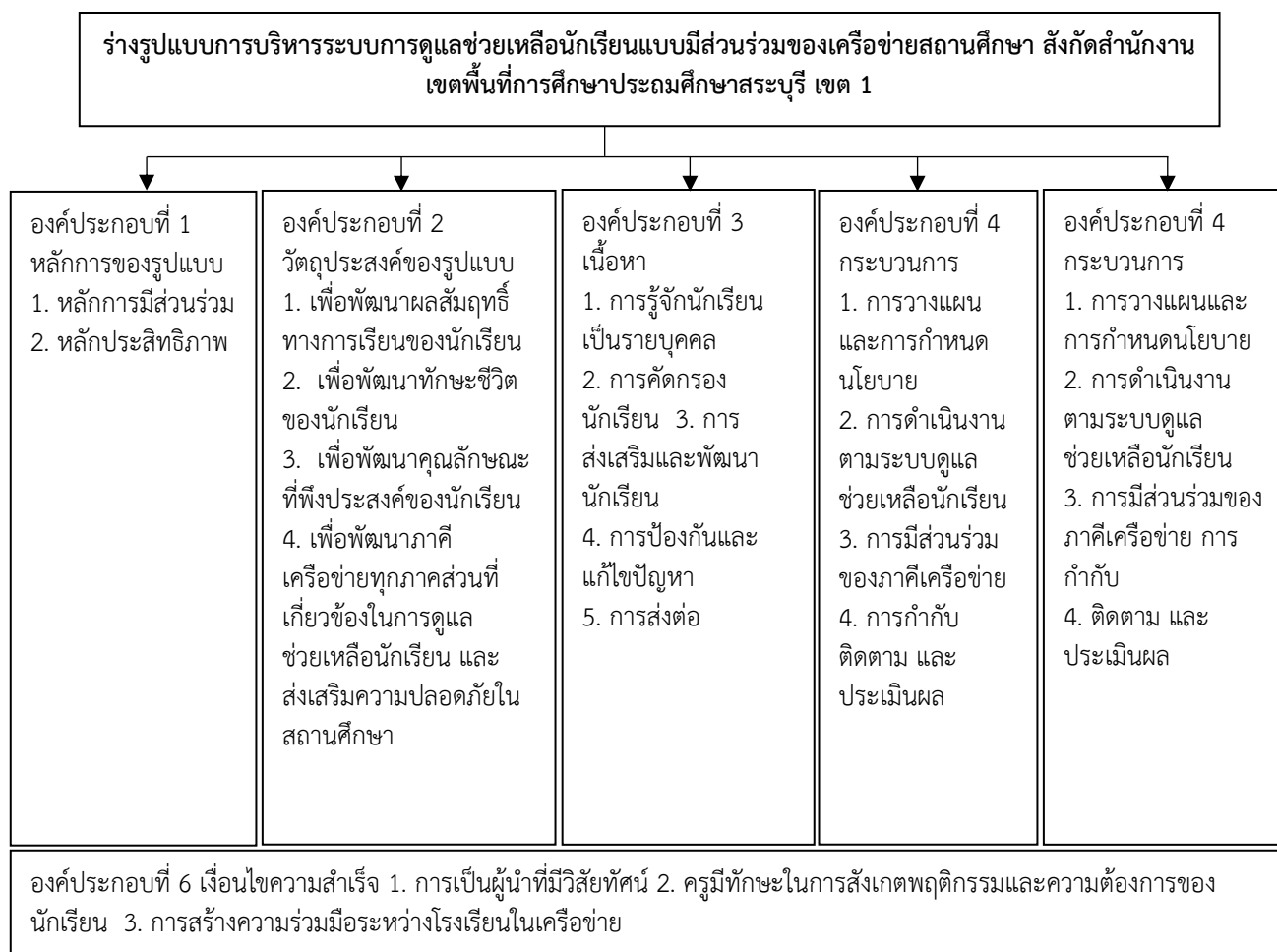
ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์พัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่า ผลการศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการพัฒนารูปแบบ พบว่า มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบ ประกอบด้วยหลักการมีส่วนร่วม หลักประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2. เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน 3. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน 4. เพื่อพัฒนาภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา องค์ประกอบที่ 3 เนื้อหา ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ องค์ประกอบที่ 4 กระบวนการ ประกอบด้วย การวางแผนและการกำหนดนโยบาย การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย การกำกับ ติดตาม และประเมินผล องค์ประกอบที่ 5 การวัดประเมินผล ประกอบด้วย การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การประเมินทักษะชีวิตของนักเรียน การ

ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน การประเมินคุณภาพระบบภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา องค์ประกอบที่ 6 เงื่อนไขความสำเร็จประกอบด้วย การเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ครุมีทักษะในการสังเกตพฤติกรรมและความต้องการของนักเรียน การสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนในเครือข่าย

2. การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

2.1 ผลการร่างรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ดังนี้

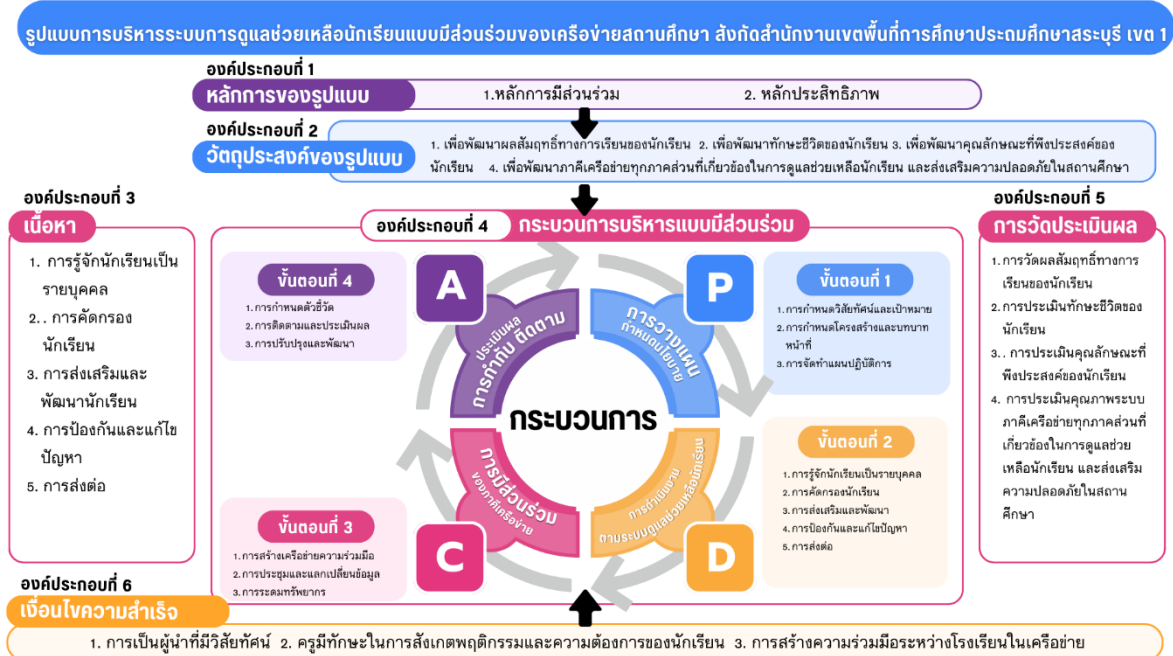
ภาพที่ 1 ร่างรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต 1

2.2 ผลการร่างคู่มือการใช้รูปแบบ พบว่า คู่มือมีองค์ประกอบ คือ ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 แนวทางเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา ส่วนที่ 3 แนวทางการใช้รูปแบบ ส่วนที่ 4 เครื่องมือ

2.3 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบ พบว่า ในภาพรวมร่างรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุดที่สุด ($\mu = 4.72, \sigma = 0.10$) และในภาพรวมร่างคู่มือการใช้รูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.71, \sigma = 0.14$)

3. ผลการสร้างรูปแบบ

รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต 1

ภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต 1

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนาแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต 1 พบว่ารูปแบบ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 3 เนื้อหา องค์ประกอบที่ 4 กระบวนการ องค์ประกอบที่ 5 การวัดประเมินผล องค์ประกอบที่ 6 เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ ผลการตรวจสอบร่างคู่มือการใช้รูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมี 6 องค์ประกอบที่ครอบคลุมแสดงถึงความรอบคอบในการออกแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนระบบให้มีประสิทธิภาพ และการที่ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบและคู่มืออยู่ในระดับมากที่สุดแสดงให้เห็นว่ารูปแบบและคู่มือมีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้จริง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษาในการพัฒนารูปแบบ ทำให้รูปแบบสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของพื้นที่ การมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้รูปแบบมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และรูปแบบการบริหารที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เน้นการมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นเครือข่าย สอดคล้องกับ Thavorachot and Wannasi. (2023) ได้กล่าวว่า การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไร จำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไร ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ ปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่กำลังศึกษาซึ่งออกแบบตามแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย

และหลักการพื้นฐาน ในการกำหนดรูปแบบนั้น ๆ และ Gunma (2017) สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการดำเนินงาน และ 4) การประเมินผล ทั้งนี้ องค์ประกอบของรูปแบบจะมีมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือตัวแปรที่ศึกษา สอดคล้องกับ Tiangpak. (2022) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองภาพองค์ประกอบที่สำคัญของปรากฏการณ์ หรือลักษณะของสิ่งของโดย ประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ ของปรากฏการณ์นั้น ๆ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ทดสอบหรือยอมรับว่าสามารถใช้เป็นแบบแผนในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของรูปแบบนั้น ๆ Petcharat and Theerawanichtrakul (2017) ที่ได้ว่าการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไร จำนวนเท่าใด มีโครงสร้าง และความสัมพันธ์กันอย่างไร ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ ปัจจัย หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่กำลังศึกษา ซึ่งออกแบบตามแนวคิด ทฤษฎีงานวิจัย และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้น ๆ เป็นหลัก

สรุปองค์ความรู้

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย แสดงดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 องค์ความรู้ รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 แบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายสถานศึกษา

การสร้างความร่วมมือในการดูแลนักเรียน การบริหารจัดการที่มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในเครือข่ายสถานศึกษาเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้ดี

การสร้างระบบการดูแลที่ยืดหยุ่นและตอบสนองได้ ระบบการดูแลต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อรองรับความหลากหลายของนักเรียนและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

การพัฒนาทักษะของบุคลากร การพัฒนาความรู้และทักษะของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดูแลนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพของระบบการดูแล

การใช้ข้อมูลในการปรับปรุง การติดตามผลและการประเมินผลเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการปรับปรุงรูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยรวบรวมความคิดเห็นจาก ครูและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้รูปแบบมีความเหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/ข้อเสนอแนะสำหรับการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ควรมีการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขยายผลรูปแบบการบริหารนี้ไปสู่สถานศึกษาอื่น ๆ ผ่านการอบรมและการจัดทำคู่มือสำหรับผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐาน

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ควรทำการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้รูปแบบนี้ในระยะยาว เพื่อวัดผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนและประสิทธิภาพในการดำเนินการของครูและบุคลากรในโรงเรียน

References

- Gluck, W. F. (2004). *Management*. The Dryden Press.
- Gunma, N. (2017). Development of a collaborative network model enhancing basic education quality: A case of Phayao Model. *Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University*, 3(2), 103–115.
- Hapuloi, S. H. (2023). *A development of student care system of Ratanaratbumrung School* (Master's thesis, Silpakorn University).
- Inta, T., & Teanprapakun, P. (2023). Administering cooperation network of education institutions and establishments in vocational education management of Industrial and Community Education College in Lampang Province. *Journal for Research and Innovation, Institute of Vocational Education Bangkok*, 6(2), 231–251.
- Keeves, J. P. (1997). *Educational research, methodology, and measurement*. Cambridge University Press.
- Kobkaew, N., & Meesuk, P. (2018). Selected factors affecting the performance of student assistance system in schools under Secondary Educational Service Area Office 3 in Ayutthaya Province. *Silpakorn University e-Journal (Social Sciences, Humanities, and Arts)*, 38(5), 162–181.
- Kwanmook, S., & Kornpuang, A. (2018). A model of collaborative networks for fostering reading competency of primary students in Sukhothai Province. *Journal of Education Naresuan University*, 21(1), 248–260.

- Lati, W., & Thummatasananon, S. (2021). The development of the educational administration model for small-sized stand-alone schools under the Secondary Educational Service Area of the Roi-Kaen-Sara-Sin Provincial Cluster to educational quality enhancement. *Journal of Roi Kaensarn Academy*, 6(12), 85–100.
- Maneewat, T. (2024). Building community collaborative networks to enhance the effectiveness of participative management in educational institutions. *Chintasit Academic Journal*, 1(4), 230–243.
- Office of the Education Council. (2015). *Subject research analysis of Thai education in the 21st century world*. Office of the Education Council.
- Office of the Education Council. (2019). *Paradigm, model, and mechanism for area-based teacher development for five areas*. Pringwhan Graphic.
- Petcharat, C., & Theerawanichtrakul, S. (2017). Developing a model of school management toward ASEAN community for the primary school under the primary education service offices in Eastern Region. *Silpakorn Educational Research Journal*, 9(2), 256–270.
- Premasuk, S., Kornpuang, A., Buosonte, R., & Prachanban, P. (2024). A development of strategic management model of student care-taking system to enhance the quality of secondary school students. *Journal of Education and Innovation*, 26(1), 303–320.
- Puntuwat, P., Muenjaem, S., & Prasertphan, S. (2019). The development of student care and supporting system management in an aspect of student screening of Phraowittayakom School, Chiang Mai Province. *Journal of Education and Innovation*, 21(2), 176–187.
- Saraburi Primary Educational Service Area Office 1. (2023). *Report on the implementation of the student care and support system*. Office of Educational Management Promotion.
- Sompidnapa, S., Phutiariyawat, J., & Patphol, M. (2022). The development of academic network management model in small-sized primary schools of Primary Education Service Area Office, Office of the Basic Education. *Journal of Arts Management*, 6(4), 1821–1843.
- Thavorachot, T., & Wannasi, J. (2023). A supervision model of cooperative network to promote school effectiveness under the Secondary Educational Service Area. *Journal of Education Naresuan University*, 25(2), 187–196.
- Tiangpak, P. (2022). Model of administration that affect the effectiveness of educational institutions under the Office of the Secondary Education Service Area Bangkok Area 1. *The Journal of Sirindhornparithat*, 23(1), 226–236.